
Ottende Søndag efter Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Ottende Søndag efter Trinitatis	4
8. SØNDAG EFTER TRINITATIS	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Ottende Søndag efter Trinitatis

8. SØNDAG EFTER TRINITATIS

Prædikedag 8. SØNDAG EFTER TRINITATIS

Prædikedato 03. august 1941

Prædiketekst Matthæus 7,15-21

Prædikested Vedersø Kirke

Prædiken ID P030841-01

Kilde (Ved Babylons Floder, 116-119)

Ottende Søndag efter Trinitatis.

Hvad er det for nogen?

“De falske Profeter” — det er Ord, der slaar. Udtrykket er saa sprængfærdigt af Kraft, at det modsiger sig selv. Hvad er nemlig en Profet? En Profet er den, der bringer Guds Ord til Folket. Han er Sandhedens Tjener. En Sandhedens Tjener i Løgnens Tjeneste, er det overhovedet muligt?

De falske Profeter er ikke det samme som de store Løgnere. De store Løgnere er de, der lyver og ved, de lyver, og finder det ganske i sin Orden, naar de derved kan opnaa deres Hensigt. De forlanger saamænd ikke engang, at man tror dem; de forlanger blot, at man lader, som man tror dem. De stiller Magt bag deres Løgne og mener derved at have gjort dem sikrere og stærkere end Sandheden.

Vender saa i hvert Fald ikke Ungdommen sig fra dem eller endog imod dem? Det kommer an paa. Hvis Ungdommen har oplevet noget værre end Løgneren, nemlig den halve Sandhed — en Tid, der afskyer Forbrydelsen, men sætter en Ære i den Smartness, hvorved man uden at øve den opnaaede dens Resultater, en pæn Tid, der forklæder sin raa Egoisme i rette Fraser, siger Frihed og mener Flertal, hvilket ikke er det modsatte, men noget ganske tredie, siger Broderskab og mener Penge! Slig lummer Luft giver Løgnens frække Torden den store Chance. Og hvordan gaar det saa Løgnen, naar den dog ikke mægter at udnytte den?

Naar Fals slaar sin egen Herre paa Hals? En Dag hyler den elendig, saa ingen kender dens Røst, saa den ikke engang kender sin egen Røst. Ja, den ender med at blive saa ynkelig, at den giver sig til at tigge Sandheden om Hjælp.

Den Herre Jesus siger ikke: Vogt jer for Løgnen! Han mener vel, at Mennesker er saa voxne, at den kan de *selv* tage sig i Vare for. Maaske overvurderer han os. I hvert Fald har han Ret i, at hvor farlig end Løgnen kan være, er den ingenting imod de falske Profeter.

Den falske Profet det er den Veltalenhed, der forstaar at anlægge alle Profetens Kendetegn. Den tror paa sit Kald. Og det er Guds Ord, den taler, og den taler dem med Troens Kraft og Glød. Alle Skabelsens vældige Ord springer aandsbaarne ud af dens Mund. Men en Dag slaar det igennem, at det var ikke Kærligheden, der drev den; den rejste i sit eget Ærinde. Da forbander vi den Magt, der bedrog os, eller vi forhærder os og følger den til Døden.

Ja, til Døden. For derudover naar den ikke frem.

Vogt jer for de falske Profeter, siger den Herre Kristus, lad jer ikke narre af deres skinnende Faareklæder.

Og vi spørger: Jamen hvordan skal vi vogte os? Hvad Tegn giver du os at kende dem paa?

Han svarer os: Paa deres Ord kan I ikke kende dem; for de fører nøjagtig den samme Tale som Sandhedens Profeter; paa deres Stemmeklang kan I ikke kende dem; thi de taler med selvsamme Troens Glød. Tror I, det raadne Træ ved om sig selv, det er raadent? Lige saa lidt ved disse om sig selv, at de er falske Profeter. De tror, de tjener Livet, skønt de er Dødens Haandlangere. Øxen skal løftes imod dem, men den Dag Slaget rammer dem, ved de ikke hvorfor.

Vi hører det, og Forfærdelse falder over os.

De kender end ikke sig selv, siger du. Hvordan skal da vi kunne kende dem?

Og Kristus svarer os: Paa deres Frugter kan de kendes. De siger Frihed og Broderskab og en ny Verden. Og det gror omkring dem med Tvang og Had og den gamle Verdens Raahed og Nød.

Og atter spørger vi, og i vore Stemmer ligger der baade Raadvildhed og Protest:

Du siger, vi skal kende dem af deres Frugter. Men saa er det jo for sent, Herre Jesus. Hvordan skal vi kende dem, før deres Frugter viser sig?

Frelseren ryster paa sine brune Lokker og løfter Haanden: Har I ikke mig? har jeg ikke lært jer Guds Vilje? hvad lytter I til de andre for?

For sidste Gang gør vi Indvending:

Men naar du nu siger, at der ikke er Forskel at høre paa disse Profeter og saa paa de andre?

Træt vender Frelseren sig fra os:

At leve er at have faaet i Gave ogsaa Muligheden for at fejle.